

Градина край поток. Цвета Голяма върба склонили клони до земята, като патра. Пази синка от палящата жегла.

Тихина. Котката. Птичките които пърчат в гредата под стряхата на старата къща. Великият петел с алена грива. ~~Тихината. Котката. Птичките. Великият петел.~~

~~Тя се сепва, забелязва, че следи унесено играта на слънчевите петна и сенките на листата в пестра сянка по копринения плат и забравя да продължи боковете си.~~

Тя се сепва, забелязва, че следи унесено играта на слънчевите петна и сенките на листата в пестра сянка по копринения плат и забравя да продължи боковете си.

Усмивва се и поклаща глава. Почва тихичко да си пее. Избира между копринените си конци бледорозови, ярко жълти и сребристоморави като

цветята които поклашат глави до бузата и. Една роза, леко я докосва по плетките и. Тя трепва. На оградата срещу нея е облегнал яки ръце един светлосин момък.

Свиница! Измислила! Между полазими по стени бръшляни. Поглежда с любопитство и снизхождение как момичето оставя възбата на пейката и отива към оградата.

Къде си се докарал, Доброгаст?

За панаиря в -Х...

Много си се натоварил, сякаш цяла година ще стоиш там.

Пътят е дълъг, Всичко трябва.

А за какво ти е този гетски меч на пояса?

Момъкът бързо я поглежда с тревора и любопитство.

Има и зла среда...

Не ти сиш омама стока...

Отгоре се разнесе тих смях:

Много бързи с момците, Свиница. Хайде, прибирай се...

И старата жена погледна с любов и тъга звучката си. От най-ранна възраст Свиница бе астанала без баба и майка и старата я бе отгледала като рядко цвете, трепнала в неспирна гриха над едничкото дете на покойния си син.

В далечината се дигнаха облаци прах. Иатрополияха едри коне. Зачу се ~~звук~~ <sup>проточен</sup> гърден смях.

Хе-хе-хей!

Гледай каква мома е израшла Свиница! Стринке, пусни я с нас на панаир!

Върви си по пътя, Сарфакс. Детето е още малко за да ходи само по чухобина.

Сарфакс скочи от коня, облегна се на оградата до самия Доброгаст и продължи да показва ехрите си бели зъби.

Малко е, ала събира нече хенихите... - той ~~извърна~~ <sup>извърна</sup> към ~~презрение~~ <sup>презрение</sup> панаиря.

За нашата братовчедка ще се чамерят и по-добри ~~хенихи~~!

Всеки е добър на мястото си, амалецо!

Момците си ~~размениха~~ <sup>размениха</sup> пламтящи от умраза и гнев погледи.